

GDK 902.1 Potočnik

Janko POTOČNIK 1931-2018

Prizadelo nas je, ko smo izvedeli, da nas je Janko zapustil.

Janko, moj prijatelj in najtesnejši sodelavec, se je rodil junija 1931 v Rušah. Vojno vihro je preživel doma, tudi v strahu pred okupatorsko oblastjo, ker je družina sodelovala s partizani. Po vojni je končal osnovno šolo in nižjo gimnazijo v Rušah, srednjo gozdarsko šolo pa v Ljubljani. Potem se je zaposlil na Gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec in deloval pri urejanju gozdov. Kot mlad obetaven strokovnjak je prevzel geodetsko izmero za gozdnogospodarsko enoto Mislinja in s tem pripravil osnove za izdelavo gospodarskih kart in načrtov.

Sredi petdesetih let prejšnjega stoletja je Janko spoznal ženo Ivo in v zakonu sta se jima rodila sin Jani in hčerka Maja. Nekaj let sta najini družini živeli v isti hiši v Slovenj Gradcu, kjer so se najini

Slika 1: Janko Potočnik (foto: arhiv H. Dolinšek)

otroci družili in prijateljujejo še danes. Nato sva vsak zase zgradila hiši, ki sta le streljaj vsaksebi.

Janko je že v času šolanja veliko bral. Sošolci smo občudovali njegovo strast pri prebiranju del Cankarja in drugih slovenski avtorjev pa tudi zahtevnih filozofskih razprav. Strast do branja je ohranil celo življenje. Želja po znanju ga je 1959. pripeljala na gozdarsko fakulteto univerze v Ljubljani. Tu je uspešno diplomiral in takoj po študiju prevzel mesto vodje urejanja gozdov in gozdarskega načrtovanja na Gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec.

S poglobljenim strokovnim znanjem in širokim obzorjem je v kratkem času dal urejanju gozdov nove razsežnosti, gozdnogospodarki načrti pa so bili osnova za neposredno operativno izvedbo zastavljenih ciljev. Pri ugotavljanju stanja naših gozdov in spremljanju gospodarjenja je Janko uvedel nove metode stalnih vzorčnih ploskev. Znanje je izpopolnjeval tudi v Švici pri dr. Schmidtu in z novimi metodami bistveno znižal stroške ter povečal kvaliteto zbranih podatkov. Janko je v gospodarjenje z gozdovi ponovno v praksi uveljavil kontrolno metodo, ki zagotavlja učinkovito orodje trajnostnega gospodarjenja. Več kot tri desetletja je bil med vodilnimi gozdarskimi strokovnjaki v Sloveniji. Aktivno je sodeloval s posamezniki v delovnih skupinah na gozdarski fakulteti, na gozdarskem inštitutu, v poslovnem združenju in z geodetskimi ustanovami. Janko je zaupal v zastavljene cilje in skrbel za njihovo izvedbo v praksi. Kot skrbni gospodar gozdnih fondov je sestavil prvi območni načrt za celotno koroško območje, ki ga je s skrbnim delom oblikoval v razvojni program gozdarstva, ki so ga morali izpolnjevati tudi tisti, ki jim ni bil po volji. Jankotu je uspelo ohraniti sečnje v dovoljenih okvirih in zagotoviti potrebna vlaganja v gozdove. Pri gospodarjenju z gozdovi je odločujoče prispeval k uveljavljanju sonaravnega ravnanja z gozdovi v najširšem pomenu te besede. To je pomenilo ohranjanje in krepitev bogastva naših gozdov,

uveljavljanje trajnosti gospodarjenja tudi v času največjih pritiskov za prekomerne sečnje. Zato imamo danes močne, stabilne, bogate in najbolj negovane gozdove v Sloveniji, ki so bili občudovani daleč preko naših meja. Jankotove stvarne presoje in nezmotljive ocene so v najtežjih časih pomagale umiriti napete trenutke ter pripomogle pri iskanju pravih odločitev na gozdarskem strokovnem in poslovnem področju. Tu sta bila njegova presoja in nasvet vedno nepogrešljiva. Tudi kot mentor mladim strokovnjakom je nesebično posredoval svoje bogato strokovno znanje in delovne izkušnje. Pri delu je bil Janko vedno natančen, dosleden in pokončen z izrazitim čutom odgovornosti. Vse svoje znanje in sposobnosti je posvetil bogatenju naših gozdov. Kolegi smo Jankotu hvaležni za vse, kar je storil za uspešno gospodarjenje z gozdovi in za njegov bistven prispevek k razvoju gozdarske stroke.

S prijateljem Jankotom naju je skupna pot vodila skozi življenje iz rojstnega kraja v Rušah, preko osnovne šole, prve generacije srednje gozdarske šole, gozdarske fakultete in do dela pri gozdnem gospodarstvu, kjer sva bila najtesnejša sodelavca. Nikoli nič ni skalilo mojega prijateljstva do tebe. Janko, hvala za tvoje prijateljstvo. Od tebe se poslavljam tudi v imenu najinih sodelavcev gozdnega gospodarstva in v imenu 11. generacije študentov gozdarstva.

Hčerki Maji, sinu Janiju, vnukom ter ostalim žalujočim izrekam globoko in iskreno sožalje.

Hubert Dolinšek